

Jeho hněv je pryč, teď cítí jen stud, že ublížil té ženě, která sedí proti němu, a bezmoc.

„Ona umírá.“

Kelly se zakloní do opěradla, ovládne svůj dech, uklidní se. Něžně pohlédne Alexovi do očí.

„Umřít trvá jen chvíli, Alexi. Zbytek času žijeme. Slyšíte mě? Rozumíte mi? Žijeme. I Jesse pořád žije. Právě teď. To musíte pochopit.“

Její slova k němu pomalu nacházejí cestu. V jeho tváři se něco změnilo. Kelly si toho všimne.

„Měla jsem vám to říct dřív,“ dodá. „Většina mých dětí... se uzdraví. Projdou si peklem, ale přežijí. A těch několik málo, co to nezvládne? Pro ty musím zůstat silná.“

„Říkáte jim moje děti,“ podiví se Alex.

„Vy víte, jak to myslím,“ odpoví Kelly tiše.

Alex se předkloní, jejich tváře se přiblíží. „Jak tuhle práci můžete dělat?“

Kelly se také opře o stůl. Je tak blízko, že Alex vidí pihy na jejím nose.

„Protože v ni věřím. Protože ty děti – umějí dávat víc, než bych kdy dokázala já. Jesse, její rodiče, Sam... Jsou to nejstatečnější lidi, jaké kdy potkáte. Teď už jste je poznal. Takže mi můžete dát za pravdu.“

Alex se zase narovná a podívá se stranou. „Kolik času jí zbývá?“

„Moc ne.“

„Fakt nic jiného není? Nějaká operace? Nebo léky?“

„Dostala úplně všechno. Transplantát se neujal. Chemoterapie nezabrala.“

„Co se stalo s tím transplantátem?“

„Prostě to nezabralo.“

„To chápu. Ale říkáte, že pro ni není dárce – ani jeden na celém světě?“

„Není. Už dva roky je v mezinárodním registru. Nikde nikdo. Jak víte, Jesse má vzácnou krevní skupinu – kombinaci protilátek svých rodičů.“

„Jakou?“

„AB pozitivní.“

Přikývne. „Takže dárce musí mít stejnou krevní skupinu nebo být univerzální?“

„Přesně tak.“

„Jak se to testuje?“

„Vatovou tyčinkou. A odběrem krve.“

„Co přitom hledají?“

„Jmenuje se to HLA nebo tkáňová typizace.“

Dlouho se na Kelly dívá, její slova se mu v hlavě míchají a prolínají, skládají a dostávají význam. Chemoterapie, HLA, kostní dřeň, AB+. Sáhne do kapsy, vyndá z ní drobné a položí je na stůl.

„Mám nápad. Musím někam zavolat a poprosit o pár laskavostí, ale možná můžu něco dělat.“

Kelly vypadá, jako že se chystá něco říct, ale on ji rychle přeruší: „Prostě mi věřte, dobře? Nechci nikomu nic slibovat a možná se nejdřív budu muset poradit s Mandy, ale nechte to na mně. Uvidíme se později.“

„Fajn, tak zatím,“ odpoví Kelly. Zdá se, že ji jeho rychlý odchod zaskočil.

Alex spěchá pryč. Kelly všechno vysvětlí – ale až později. Teď má moc práce a čas se krátí.